

φάνης φυσιολόγος Χούζλεϋ, παρεκάλεσε τὴν κυβερνήσιν νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄχρετους τῶν μεμολυσμένων προσαστείων δι' εὐσυνειδήτων μηχανικῶν· πράγματι δὲ εὗρον οὗτοι, ὅτι τὰ δηλητηριώδη ἀέρια ἀνεπτύσσοντο κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ, ὅπερ ἐθεωρεῖτο κέντρον τῆς ἐπιδημίας. Ἐν τούτοις ὁ Κ. Πάουερ δὲν ἀπεδέξατο τὴν ἐπιμηγορίαν τοῦ συμβουλίου, ὁρθῶς ἀντιπαρτηρήσας, ὅτι ὁ χώρος τῆς ἐπιδημίας ἦτο πολλῶ ἐυρύτερος ἐκείνου, ὃν κατεμόλυνον αἱ ἀπὸ τῶν ὀχετῶν ἀναθυμιάσεις. Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν οἰκιῶν, ἔνθα ἤκμαζεν ἡ διφθερίτις, οἱ ὄχρετοὶ ἦσαν ἀνελλιπείς, οὐδεμία δὲ οὐδαμῶθεν ἐξήρχετο θανατηφόρος ἀναθυμίασις. Μετ' ἐπανειλημμένας λοιπὸν ἐρεῦνας, δὲν ἐδίστασεν ὁ Πάουερ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἀρχὴ τῆς διφθερίτιδος εἶναι τὸ γλυκύτατον καὶ ἀθώοτατον τῶν ποτῶν, ὅπερ αἱ μητέρες ἐπέχουσι τοῖς τέκνοις, τὸ γάλα. "Ὅτι τὸ γάλα γεννᾷ κόκκινα ἐξανθήματα καὶ ἄλλας τῶν ἐντοσθίων νόσους, περὶ τούτου οὐδεμία ὑρίσταται ἀμφιβολία. Ἐξετάσας ὁ Πάουερ τὸ γάλα 2700 οἰκιῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἐπιδημικοῦ νοσήματος, εὗρεν, ὅτι ἐκ τούτων αἱ μὲν 473 ἡγόραζαν τὸ γάλα παρὰ δύο ἐν τῇ πόλει γαλακτοπωλῶν, οἱ τινες τὸ ἐπορίζοντο ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πηγῆς, αἱ δὲ ἐπίλοιποι 2227 τὸ ἡγόρασαν παρ' ἄλλων πηγῶν διαφόρων. Ἐκ τῶν 473 οἰκιῶν προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος 68, ἥτοι ἐκάστη ἐβδόμη οἰκία· ἐκ δὲ τῶν 2227 προσεβλήθησαν μολίς 30, ἥτοι ἐκάστη πέμπτη καὶ ἐβδομηκοστή. "Ὅπου λοιπὸν οἱ παῖδες ἐγαύσαντο τοῦ κακοῦ γάλακτος, ἀνεπτύχθη ἡ ἐπιδημία δωδεκάκις εὐρύτερον. Ἐν τούτοις ὁ Πάουερ δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ καινοφανὲς ἐξαγόμενον, ἀλλ' ἐβουλεύθη νὰ ἀκριβώσῃ καὶ ἐλέγξῃ τὴν περὶ ἀναθυμιάσεων θεωρίαν. Ἠρεῦνησεν ἐκ δευτέρου ἐκείνας μόνον τὰς οἰκίας, αἱ τινες ἐπασχον ἅμα μὲν ὑπὸ τῆς φάλης ὀχετοποιίας, ἅμα δὲ εἶχον γευθῇ τοῦ κακοῦ γάλακτος. "Ὅπου οἱ παῖδες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶχον πίνει γάλα ἀσθενές, ἐκεῖ τὸ νόσημα ἀνεπτύχθη τρίς καὶ δεκάκις εὐρύτερον, ἢ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἰκίαις ταῖς πασχούσαις μόνον ὑπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων. Συναρμολογήσας μετ' ἐπιμονῆς ἀληθῶς ἀγγλικῆς τὰ νεώτατα συμπεράσματα πρὸς μυρίας παρατηρήσεις, ἃς εἶχε συλλέξῃ ἐκ παραπλησίων ἄλλοθεν ἐπιδημιῶν, ἀνεκάλυψεν, ὅτι οἱ κατὰ τόπους νοσοῦντες ἐπινον ἐκ τοῦ γάλακτος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαμάλεως, καὶ ὅτι ἐν ἐτέρῳ ὕγιεστάτῳ τοῦ Λονδίνου προκατεῖφ, ἔνθα ἐπωλήθη τὸ τῆς αὐτῆς δαμάλεως γάλα, αἶφνης καὶ ἄνευ τινὸς βαθμιαίας ἀλλοιώσεως προσεβλήθησαν ἐφ' ἅπαζ τεσσαρεσκαίδεκα οἰκίαι. Ὁ Πάουερ δὲν δύναται εἰσεῖν νὰ εἴπῃ ποῦ ἔγκεινται τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς ἀσθενείας γάλακτος, οὐδαμῶς δι' οὐδεμιᾶς κιβδηλοποιου μέ-

θοδου παρκανοθευομένου. Ἐΐήτασε καὶ τὸ ὕδωρ, δι' οὗ ἐποτίζετο ἡ δάμαλις καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐξ ὧν ἔπινε, καὶ τὰ εὗρεν ἀμόλυντα καὶ καθαρὰ ἀπὸ χύματος, ἄμμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου ἢ ὕλης σαπρᾶς. Κατέληξε λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτὸ τῆς δαμάλεως τὸ γάλα εἶχεν ιδιότητας, ἐνδεχομένας νὰ ἀναπτύξωσι τὸ νόσημα παρὰ τοῖς γενομένοις· δὲν κτύπησεν ὅμως νὰ εὕρῃ ὁποιαῖτινες ὑπάρχουσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ιδιότητες, ἢ ὁποῖαι τινες τελεσιουργοῦνται ἐν τῷ τῆς δαμάλεως ὁργανισμῷ ἀφανίζονται γίνοι. Μήπως ἄρα γε προσβάλλονται καὶ δαμάλεις ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος; Τούτου δὲ ἀληθεύοντος, μήπως μεταδίδεται τὸ νόσημα διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν; Ἡ λεγομένη συνάγχη, ἡ πολλάκις συγχευμένη τῇ διφθερίτιδι, ἐπισκῆπτει δὴ εἰς ἥππους, βόας, πολλῶ δὲ συχνότερον εἰς κύνας καὶ χοίρους. Τί παράδοξον, ἔάν οἱ βόες προσβάλλονται καὶ ὑπὸ διφθερίτιδος, ἥτις διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν μεταδίδεται τοῖς ἀνθρώποις, ὡς οἱ τυφοειδεῖς πυρετοί; Ἀφ' οὗ αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Πάουερ ἐπιβεβαιώθησαν καὶ ὑπ' ἄλλων ἱατρῶν, ἢ ἐν Λονδίῳ παθολογικῇ ἐταιρίᾳ, συνεργούσης γενναίως τῆς κυβερνήσεως, ἐπεχείρησε νὰ ἀκριβώσῃ πρῶτον μὲν κατὰ πόσον ἔχεται ὁρθότητος ἡ τοῦ Πάουερ θεωρία, ὅτι ἐν τῷ γάλακτι λανθάνουσι τὰ σπέρματα τοῦ νοσήματος, εἴτα δὲ τίνα τὰ ἐπὶ τῆς δαμάλεως συμπτώματα, δι' ὧν τοῦτο ἐμφανίζεται. Μετὰ τὴν ἀκριβῶσιν τῶν δύο τούτων ὁρων, ἔργον τῶν κυβερνήσεων ἔσται νὰ προλάβωσι τὴν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, ὡς προλαμβάνουσι τὴν τῆς τριχίνης. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς προφυλάξεως, ἡ ἀγγλικὴ σχολὴ προηγείται ἐν πολλοῖς καὶ αὐτῆς τῆς βιενναίας· ὁ εὐτυχῆτας δὲ νὰ προσθῇ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς προφυλάξεως καὶ τὴν τῆς θεραπείας, ὅα ἀνακηρυχθῇ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὅα δρέψῃ στεφάνους, οἷους ὁ Γέννηρ, ὁ Δουπουῦτρεν, ὁ Ροκιδάνσκις καὶ ἄλλοι ἥρωες τῆς παθολογικῆς καὶ ἀνατομικῆς ἐπιστήμης.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ σπόγγοι χρησιμεύουσι πρὸς καθαρισμὸν πλείστων ὕσων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁμῶς ἔχουσι χρεῖαν καθαρισμοῦ, τὸ ἀπλούστατον δὲ μέσον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ ἀκόλουθον·

Κόψατε ἐν λεμόνιον, θέσατε αὐτὸ ἐντὸς λεκάνης καὶ ἐπιχύσατε ζέον ὕδωρ ὅσον δύο ποτήρια· ὅταν ἀποψυχῇ τὸ ὕδωρ ἐπαρκῶς, ὥστε νὰνέχηται αὐτὸ ἡ χεὶρ, ἐμβάλλετε τὸν σπόγγον καὶ ἀφίνετε αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῷ ὕδατι. Τὴν πρωτὴν ὁ σπόγγος ὅα ᾖ καὶ καθαρώτατος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀνωτέρω σημειωμένη ἀναλογία τοῦ ὕδατος εἶναι ἐπαρκὴς διὰ μέτριον σπόγγον, ἀνάγκη δὲ ναυξήθῃ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.